

dvs. flere tørrår etter hverandre, senkes ytterligere 17 m.

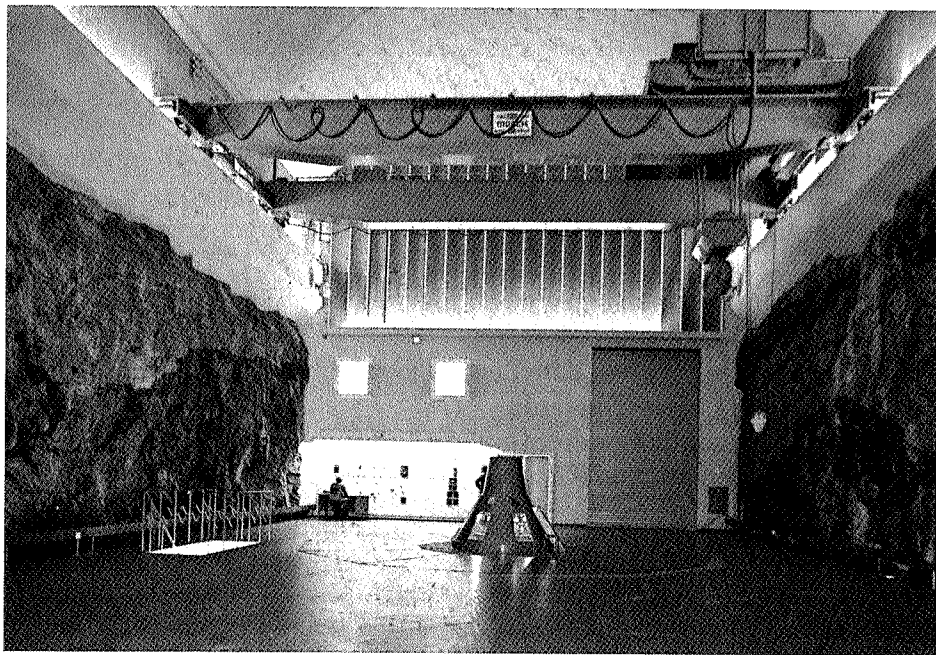
Nesjøen har et nedbørfelt på 712 km² og et ordinært magasin inklusive Essandsjøen på 340 mill. m³ og et tørrårsmagasin på 245 mill. m³.

I Nesjøen og Essandsjøen er det et meget godt røyefiske og i Nedalen er det derfor organisert båtutleie og fiskekortsalg.

Kraftverkene

Kraftverkene ligger på rekke og rad nedover hele vassdraget, i alt 13 stk. Strengt tatt er det bare ett eller to av kraftverkene som ligger i Sylene. Det er Vessingfoss kraftverk, ferdig 1971, som utnytter fallet mellom Nesjøen og Vessingsjøen, og Nedalfoss kraftverk, ferdig 1974, som utnytter fallet i Nea mellom Falksjøen ved riksgrensa og Nesjøen.

Da Nedalfoss kraftverk ble bygd, ble det bygd veg ned til Nesjøen for utsprenning av avløpstunnelen. Sprengmassen fra tunnelen ble brukt til utlegging av den moloen hvor det leies ut båter og selges fiskekort.

Vessingfoss kraftverk sto ferdig i 1971.

Historisk grensetrafikk

Da Olav Haraldsson var på vei tilbake til Norge sommeren 1030 gikk han og fulget hans fra Frösön over Duved og Skalstugan før han tok ned i dalen langs Inna med kurs for Verdalen. Inndalsveien var nok allerede da i lange tider brukt av handels- og ferdafolk mellom Jämtland og Trøndelag. Seinere ble den gamle fjellveien tatt i bruk av pilegrimer på vei til Trondheim, og det ble bygd flere fjellstuer langs denne traséen, bl.a. Stalltjärnsstugan, Medstugan og Skalstugan. Sommers tid la mange vandringsruten lenger sør, fra Duved og Enafors til Skurdalsporten nær Storlien og derfra ned til Meråker. Men både pilegrimer og andre reisende hadde også andre alternativer til veivalg. Særlig trakk mange pilegrimer seg ofte unna de viktigste ferdsselsårene og trakk nye stier, langt fra folk. I de nærmere 500 år Hellig Olavs grav var et viktig reisemål også for folk østfra, fant nok pilegrimene seg flere ruter over fjellet. Siste stavelse i navn som Ekorndörren og Skardøra er et minne om at folk fant *åpninger* mellom de høye fjella også i Sylene.

De fleste som passerte gjennom disse fjellovergangene var nok jämtar. Slik kan vi snakke om en dominerende vestlig trafikk, sjøl om folk naturligvis etter endt ærend i Trøndelag siden gikk samme lange og harde vei tilbake. I mange hundre år sto jämtene i en mellomstilling i forholdet til Norge og Sverige. To

Gjennom Ekorndörren gikk pilegrimstrafikken til og fra Trondheim i flere hundre år.

